

съмнѣние, направи голѣма услуга на нашия слабъ по числеността си отрядъ, когато неприятелскитѣ колони се приближиха до нашата позиция и се хвърлиха, като бѣсни, върху ни.

Щомъ неприятелската верига се приближи до нашата, на дѣсния ни флангъ, тя бѣ посрѣщната съ честъ метъкъ (вѣренъ) пушеченъ огънь. До това врѣме 3-тя дружина стоеше на сѣщото мѣсто, на което се бѣше спрѣла, а слѣдъ като се откри стрѣлбата на дѣсния флангъ, получи се заповѣдъ отъ Генералъ Столѣтова (който заедно съ началника на отряда Негово Височество Николай Максимилияновичъ се намираше на възвишеността задъ 1-ва дружина) 3-я дружина да се прѣмѣсти по къмъ западъ на самата седловина, при голѣмитѣ купни сноще и да испрати въ първата линия двѣ роти право къмъ югъ, които да разсипятъ верига.

— „Въ ружье!“ се раздаде командата на дружинния командиръ.

Когато опълченцитѣ си развзеха пушкитѣ и си заеха мѣстата, дружинния командиръ сне шапката си и се прѣкръсти. Всичкитѣ опълченци и офицери последваха примѣра на своя началникъ, като шепняха молитва

— На право! Ружье волно! шагомъ маршъ! се допълни командата и дружината пѣргаво закрачи, като неволно увеличаваше и участваше крачката.

Но едва бѣхме изминали стотина крачки, когато татъкъ къмъ югъ се зачуха пушечни гърмежи, куршумитѣ на които засвириха и забръмчаха надъ ушитѣ ни. Дружинния командиръ даде команда: по 2-а рота дружината да се построи въ двѣ линии. Първитѣ двѣ роти излѣзоха въ първата линия и испратиха на напрѣдъ стрѣлкова верига, 4 рота се спрѣ, а 3 рота продължи да върви почти по гребеня на възвишеността къмъ опрѣдѣленото мѣсто — купнитѣ, вече подъ неприятелскитѣ гърмежи.

— Сбогомъ юнаци, извика Подполковникъ Калитинъ на 1 и 2 роти.